

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 52.

Z KRAKOWA DNIA 30 CZERWCA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 22 Czerwca.

We Czwartek d. 20 b. m. obchodzono tu święto narodowe, rocznicę ogłoszenia Królestwa Polskiego, i wykonania przysięgi N. Cesarzowi Alexandrowi, iako Królowi Polskiemu, a razem sprawcy tego požądanego od Polaków dzieła. Obchód ten uczynił Jego Cesarzewiczowska Mość W. Xiążę Konstanty, Wódz naczelnny woyska naszego, iak naywspanialszym. Na środku dziedzińca pałacu zwanego Saskim wzniesiono z rozkazu Jego ołtarz pod odkrytym namiotem, który 16 bataliionow liniowey piechoty Polskiey, a z gwardyi także Polskiey w iak naypiękniejszym szyku otaczały, a po przyległych ulicach stała artyllerya i jazda Polska. O wyznaczoney godzinie wyszła msza do tego ołtarza, miana po biskupiu przez JW. JX. Gołaszewskiego Biskupa Wigierskiego Senatora, otoczonego licznem duchowieństwem, podczas której J. Cesarzewiczowska Mość W. Xiążę Konstanty okazał się ciągle w postawie, iakiey ta wielka ofiara wymaga, a którą stał się dla wszystkich budującym przykładem. Po mszy zaśpie-

wał Biskup *Te Deum*, i natychmiast odezwały się działa, postawione na mieyscu zwanem Nassauskiem. Gdy się obrządek religiny, mający za cel złożenie Pánu Zastępow podziękowania za dokonaną przez Cesarza i Króla dzieło wskrzeszenia Królestwa Polskiego, i zastanie do Niego modłów za szczęśliwe i długie panowanie tego wielkiego i dobroczynnego Monarchy, ukończył, ciągnęło całe woysko przed J. Cesarzewiczowską Mością w przesłicznym porządku i zadziwiającey wszystkich postawie, które winno staraniu i pracy niez mordowanego Wodza swojego. Słowem, był to obrządek ieden z naywspanialszych, i parada woyskowa iedna z naypiękniejszych, na których były wszystkie władze publiczne, poczawszy od Namiestnika Królewskiego, któremu J. Cesarzewiczowska Mość przy rozpoczynaiącym się ciągnieniu woyska część oddał. Liczne grono pięć piękney napelniało okna pałacu Saskiego łącząc ze wszystkiemi swe uczucia, iakie wzbudzał cały obrządek. Wieczorem było na teatrze narodowym bezpłatne widowisko, i całe miasto oświecone.

Wyptis e Rozkazow dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzewiczowskiej Mości W. X. Konstantego.

Dnia 9 Czerwca 1816.

Przeniesiony zostaje.

W Piechocie. Z korpusu Weteranow i Inwalidow, Kapitan Antoni Wroniecki, z zachowaniem swego starszeństwa, w pułku 5tym piechoty liniowej.

Otrzymuje żądaną dymisya dla interesow familiynych.

Z dawney służby. Z dawnego pułku artylleryi konnay, Porucznik 2gi Jan Nisprzecki.

Dnia 15 Czerwca.

Najiasniejszy Cesarz i Król raczył wyrokiem swoim dnia 15 Maja r. b. w Peterzburgu zapasnym uwolnić Jenerala dywizyi Hrabie Wielhorskiego od dalszego pełnienia obowiazkow Ministra przydużcego w Kommissyi Woiny, wskutek prozby w tey mierze przez niego zanesioney. — Na mocy udzielonego mi upowaznienia poruczylem tymczasowie ster Kommissyi Woiny Jeneralowi dywizyi Hauke, Radcy Stanu, Dyrektorowi 1wszey sekcyi w rzeczoney Kommissyi. — Jeneral Dywizyi Hrabia Wielhorski nie przestaje należeć do woyska.

Dnia 16 Czerwca.

Postępuje na wyzszy stopien.

W piechocie W pułku 1wszym strzelcow pieszych Podporucznik Lublicki na Porucznika, rachując od dnia 9 Maja r. b. z zachowaniem starszeństwa przed Porucznikiem Prolewiczem.

Umieszczeni zostają.

Na Reformie. Z dawnego pułku 5go piechoty, Kapitanowie: Józef Swiniarski i Jan Kotowski. — Z dawnego pułku 16go

jazdy, Major Gierałdowski.

Otrzymują żądane dymisya dla interesow familiynych.

Z Jazdy. Z pułku 2go Ułanow Podchorąży Ludwik Tauber, w stopniu Podporucznika.

Dla interesow familiynych.

Z dawney służby. Były Adjutant polowy przy Jenerale Brygady Krukowickim, Kapitan Stanisław Frek.

Dla słabości zdrowia.

Z dawnego pułku 13go jazdy, Podporucznik Felix Trzeciak.

Dyrekcya Jeneralna Dobr i Lasow Narodowych.

Uwiadomia ninieyszem wszystkie interesowane osoby, a mianowicie bywszych JPP. Possessorow dobr narodowych, którzy pomimo, że już z posesyi dzierżawney wyszli, przecież jeszcze w niezafatwionych ostatecznie ze Skarbem zostają obrachunkach, iż w moc Uchwały Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu w dniu 20 Lutego 1816 zapadley, przepisy i zasady obrachunkowe w sobie obeymującey, jeneralne ze wszystkimi Possessorami Dobr Narodowych obrachunki, z czasu od utworzenia i powiększenia się Xięstwa Warszawskiego, aż do obecney chwili, to jest, aż do inclusive 31 Maja r. b. 1816 przez władze miejscowe czyli Podinspektorów okręgowych przy administracyi Dobr Narodowych na prowincyjach użytych, w biegnących miesiącach Czerwcu, Lipcu, i Sierpniu roku 1816 zdziałanemi bydz mają.

Kommissyia Centralna likwidacyyna, oraz Rady Prefekturalne *respective* pozostałych przy Królestwie Departamentow,

we-wanemi również na dniu dzisiejszym zostały, iżby wszelkie akta i dowody przez Possessorów Dobr narodowych u siebie złożone i dot. d. przez niewydanie w skutek Dekretu N. Króla Jmci Saskiego Xiążęcia Warszawskiego z dnia 16 Marca 1809 §. 13 zaświadczeń, iako interessów nieukończonych dotyczące się, stronom czyli possessorom Dobr Narodowych o nie zgłaszającym się, natychmiast wydawać nie omieszkały. — Spodziewa się więc Dyrekcya jeneralna Dobr i Lasow Narodowych, iż wszyscy JPP. Interessanci zechcą korzystać iak nayprędzey z podaney im łatwości, udając się do JPP. Podinspektorów okręgowych dla zrobienia obrachunkow; w przeciwnym bniwem razie, a mianowicie przez uchybienie terminu do ostatniego Sierpnia r. b. 1816 oznaczonego, wynikię trudności, a może i niepowetowane straty, sami sobie przypisaćby musieli.

Powyższe obwieszczenie trzykrotnie tak w Gazecie Warszawskiej iako i Korrespondenta umieszczonem będzie, ażeby do każdego wiadomości czyli to w kraju, czyli za granicą bawiącego doszło, i żeby nikt później niewiadomością składać się mógł. w Warszawie na sessyi Dyrekcyi Jen. Dobr i Lasow Narodowych d. 20 Czerwca 1816 roku.

(Podpisano) *Gliszczyński.*

Za zgodność, *Tadeusz Malawski.*

Z *Peterzbarga d. 20 Maja d. b.*

Wielki Xiążę Mikołaj dnia 12 Maja o godzinie 5 zrana przybył do Wielkich Łuk, a z południa o godzinie stey w dalszą wyjechał podróż.

Xiążę Richelieu, były Gubernator Chersoński, przysłał dla ogrodu Nikickiego 620 roślin i nasion. Bawiąc ten Xiążę w

Niemczech przy główney kwaterze przysłał dla dyrekcyyi tegoż ogrodu piękny i znaczny zbior ksiąg, narzędzi, i t. d. do ogrodnictwa należących.

Z *Paryża d. 10 Czerwca.*

D. 16 b. m. o godzinie 4 z południe wiedzie Król uroczyscie z Xiężną Berry do tutejszey stolicy. Zdaie się, iż J. K. Mość obrał z umysłu tę chwilę, aby jeżeli pogoda posłuży, nie przeszkadzać processyi Bożego ciała dnia tego. Zaślubienie nastąpi d. 17, a uczty weselne zaczną się od d. 19. Mowią, iż Król wyznaczył na zaświadkow ślubu: Marszałka Wiktora, Xcia Belluny, od woyska; Hr. Barthelemy od izby parow, P. Bellart od izby deputowanych, P. Deseze od szdu kassacyynego. Do prowadzenia Xcia Berry do kościoła Panny Maryi wyznaczył Król następujących Parow: Xiążęta Uzes, de Chevreue, Brissac, Rohan, St. Aignan i Harcourt. Xże Wellington, Jen. Hr. Woroncow, Xże Heski, dowodca woysk Duńskich, i inni Jenerałowie woysk zprzymierzonych we Francyi, znajdować się będą na powyższym ślubie. — Xiężna Berry oczekiwana jest w Lyonie d. 8, gdzie przez dzień następny zabawi; d. 10 nocować będzie w Roanne, d. 11 w Moulin, d. 12 w Nevers, d. 13 w Briare, a d. 14 w Fontainebleau. Xiążęta Angouleme i Berry wyiechać mają przeciw niej o 12 mil za Fontainebleau. Po ukończeniu się tych uroczysności chce Xiężna Angouleme wyiechać na kąpiele do Vichy.

Dawoud Zadeud, poseł Króla Perskiego, miał wczoray wstępny audyencyę u Króla. — Xże Wellington miał d. 7 audyencyą u Króla, która blisko dwie godziny trwała. Tegoż dnia zaciągnęła do

iego mieszkania straż wojskowa.

Król nakazał, aby w wszystkich seminariach państwa przygotowano 1000 miejsc dla nowych uczniów stanu duchownego, na co Minister spraw wewnętrznych użył ma 1 mill. fr.

Prefekt Dptu Sekwany wydał rozkaz, aby wszyscy wojskowi znajdujący się w domach swych rodziny bez wyraźnego pozwolenia, stawili się na ratusz Paryżki, jeżeli nie chcą być jako zbiegli uważanymi i ściąganiem.

Sprawa Jenerała Bonnaire ukończyła się d. 9. Sąd wojskowy, ponieważ nie okazało się, ażeby rozkazał zabić Pułkownika Gordona, ale tylko nie starał się zapobiedz zgwałceniu prawa narodów przez zabicie posłańca, skazał go na wygnanie z Francyi i odpadnienie od orderu legii honorowej, z zastrzeżeniem, iż dla podobnego wieku, odniesionych ran, wojskowych zasług i stopnia prosić może Króla o zamienienie tej kary na więzienie w twierdzy. Adjutanta zaś jego, Porucznika Mietton, za popełnienie powyższego zaboystwa skazał większością 6 przeciw 1 głosowi na śmierć. Obiema przeczytany został publicznie wyrok. Bonnaire przy czytaniu wstępu, zawołał niecierpliwie: "Na co zabierać czas przez formalności., Na wyrazy, iż targnął się na posłańca, przerwał czytanie mówiąc: Do tego nie byłem zdatnym., Na sam wyrok rzekł ze łzami w oczach: "Wczoraj jeszcze prosiłem sądu, aby skrocił te kilka dni, które mam jeszcze żyć, jeżeli śmierć moja użyteczną być może dla kraju; dziś proszę jeszcze o tę jedyną łaskę, i wolę na rusztowaniu ginąć, niżeli być zdegradowanym. Niemam sobie nic

do wyrzucenia, nie wcale. Podczas całej rewolucyi nie zapadł niesprawiedliwszy wyrok, jak dziś przeciw mnie., Tu przerwał mu raportujący mowę, dodając, iż sprawa jego przez mężów honoru roztrząsana była przez dni 4 i dopiero po 12 godzinach naradzenia zapadł wyrok, przez co uspokoił się. Mietton słuchał spokojnie swojego wyroku i rzekł tylko: "Poprzysięgam słowem honoru, iż Jenerał Bonnaire bynajmniej do tego czynu nie należał.,

W miłej znaczących nawet okolicznościach postrzegać się teraz dać nieoszacowane dobrodziejstwo łagodnego i oycowskiego rządu. Za czasów przywłaścyciela nikt nie śmiał bez pozwolenia przez Terras na przeciwko Tuilleries będący przechodzić, zaraz go straż z gromem zwróciła. Kiedy tyran chciał świeżego powietrza użyć, zrobiony był sklepiony podziemny wychód, obwarowany kratami żelaznymi, i t. d. przez który unikał widoku tych, których nazywał swoim ludem. Teraz wszystko inaczej! wszędzie jest wolny przystęp, wszędzie zachodzi dobroczynna ufność. Stoiący na straży żołnierze, nie tracąc postawy wojskowej, która Francuzom przystoi, okazują się dla wszystkich uprzejmymi, a my widzimy w nich naszych obrońców, przyjaciół, współobywateli i braci.

Rząd powziąwszy wiadomość, iż Jenerał Vandamme znajduje się w okolicach Paryża, rozkazał go natychmiast wszędzie szukać. Mniemano, iż ukrywa się w gościnni Wersalskiej; oddział żandarmerii otoczył ten dom i ściśle każdego badał, kto tam stoi, ale nie znalazł rzezonego jenerała, tylko 3 osoby których paszporty

zdaią się być podevrzane!

W jednym Nrze Dziennika Paryzkiego znajdowały się artykuły roku 1840, a między innymi nastąpiona w tym roku śmierć znanego Xcia. Nmerten był satyrycznej osnowy i tak dalece szukany i czytany, iż musiał być przedrukowany. Oto jest rzeczony artykuł: " Francya ugraciła Xcia . . . o którym oddawna zaprzestano mówić. Był to małego wzrostu człowiek, ale bardzo światły, którego okoliczności szczególnie zrobiły wielkim. Zawód swój zaczął przed rewolucją roku 1789 od stanu duchownego; ale nie smakując w tym stanie, chwycił się dyplomatyki, w której udało mu się grać wiele świętych rol. Widziano go trudniącego się razem z nadzwyczajną zręcznością dwiema przeciwnemi sobie sprawami, i szczęśliwie obydwie ukończył. Był on bardzo użytecznym w czasach niespokojnych i umiał się w wszystkich zdarzeniach znaleźć. Nosił się dobrze, był przystoyny, nogi miał słabe, iednak szybko postępował. Rysy jego były dobrze ułożone i bardzo ruchawe. Zywe jego oczy, przyjemny uśmiech, nadawały jego twarzy zmyśloną otwartość i rzeźwość, która się z początku podobała. Patrząc na niego z daleka, zdawał się być słabowitym; iednakże tak mocne miał zdrowie, iż oparł się wszystkim przygodom. Umarł na osobności, na którą sam skazał się z porady najlepszych lekarzów dworu tutejszego. „ — Pismo to kończy się przykremli ucinkami przeciw Bouilly, Fievée, Pradtowi i Fontanes.

P. Lainé sprzeciwiał się surowem środkom, których chciano w Grenoblu użyć; usiłowano bowiem zburzyć domy buntownikow. — Jen Donadieu odbył w

Grenoblu wielki popis woyska i wielu woyskowych pochwałami zaszczycił. — Tabari, pomocnik buntownika Didier, nie był sądzony i na śmierć skazany, ale w ucieczce przez żandarmow zabity.

Jen. porucznik Laurent, były dowódca w Montmedy, ma być pod sąd pociągniony, równie iak inni dawniejsi dowódcy twierdź.

P. Lainé, terażniejszy Minister spaw wewnętrznych, rodził się na jSt. Domingo. Oyciec jego był bogatym plantownikiem, nazywając się właściwie Hortens, a Matka z rodu Kreolow.

Hr. Karol Lambert otrzymał od Króla pozwolenie pozostania w służbie Rosyjskiej.

— D. II —

Przez telegraf nadeszło tu następujące z Lyonu doniesienie: " Wczoray d. 8 b. m. o godzinie 3 z południa przyjechała tu Xiężna Berry; dziś obevrzeć chce tutejsze osobliwości i publiczne zakłady. " — Xiężna Berry mówi bardzo dobrze językiem Francuzkim. W Marsylii przyjechała Xcia Lewis, który mianowany jest kawalerem przy niej, temi słowy: Znam WPana z pism, lecz mnie cieszy, iż mogę WPana osobiście poznać, i dziękuję Królowi i Xciu Berry, iż podali, mi wcześniej do tego sposobność. — Na szyi nosi medalion z wizerunkiem i włosami Xcia Berry. Naywiększem iey ukontentowaniem jest rozdawać jałmużnę. Do zwyczajow Francuzkich stara się nayusilniey stosować.

Marszałek Augereau nie umarł jeszcze, ale bardzo jest chory, równie iak Massena.

Kapitan artyleryi Bolle, który za

znaczną bradziej-prochu w Hawrze arrestowany i do Opactwa przyprowadzony, miał być degradowany i sądzony, nie chciał czekać sromotnego wyroku i brzytwą poderznął sobie gardło w więzieniu.

Sprawa tycząca się pisma trzech kolorowego Karła została przez policją do sądu rewolucyjnego, a od tego do sądu kryminalnego odesłana. Wczoraj rozpoczęła się w ostatnim sądzie pod prezydencją P. Beszeze. Podług aktu oskarżenia ta ka jest iey osnowa: W Marcu 1815 Robert Babeuf, który znany już jest z czasów rewolucyi, bawił się w Lyonie Xięgarstwem. Za przybyciem Bonapartego do Lyonu, Babeuf wdział mundur wojskowy, pojechał rozsiewać odezwy po Champanii, przybył d. 19. czyli 20. Marca do Troyes, i zawdziął tam na miejscu białey trzech kolorowę chorągiew. Kazał zawałać do siebie mieyskiego Drukarza Stanisława Bouquot, dał mu jako nadzwyczajny Kommissarz Jen. Veaux, dowodcy 18tey dywizyi, odezwę w imieniu Cesarza do druku i sam trzymał iey korektę. Ta była pierwsza znajomość Babeufa z Bouquot. Rok 1815 upłynął i nie mieli z sobą dalszych związków; ale w roku 1816 uczynił Babeuf do Bouquot na piśmie odezwę, aby się z nim złączył na drukowanie potajemnie i rozdawanie miesięcznie dziennika pod tytułem Trzech kolorowego Karła. Bouquot wszedł z nim w układ i umówił się o koszta druku i rozszelania. Bouquot miał w tey korespondencyi używać nazwiska Leconstant, a Babeuf Lefort. Ku końcowi Stycznia przysłał Babeuf rękopism na pierwszy Numer, który został nocną porą przez Bouquot i iego pomocników wydrukowany i pakami

po 1000 exemplarzów wozową pocztą na ręce Panny Supin, zawiadującey Xięgarzną Babeufa posłany Babeuf pod pozorem iż potrzebuie papieru na oprawę wydanego świeżo romansu, kupił u handlującego papierem Nikoles po pół ryży kolorowego papieru, i w takim papierze oprawny przedawał potajemnie swój dziennik. (Nie prawda więc iakoby ten dziennik podług Niemieckiey jedney gazety na 3 kolorowym papierze był drukowany) Dziennik dostał się w kretce do rąk policyi, ale nie mogła od razu wysledzić autora, wydawcy i drukarza. Tymczasem nadszedł miesiąc Luty, w którym miał wyjść 2gi Numer. D. 16. posłał Babeuf rękopism; ale Bouquot wzbraniał go się drukować częścią z obawy, częścią też, aby Babeuf odesłał mu 600 fr. za druk 1go Nru. Nim jeszcze nadeszły żądane pieniądze, Policya pochwyciła d. 28. Lutego wszystkie papiery Drukarza Bouquot w Troyes, i znalazła pomiędzy nimi rękopism Babeufa na 2gi Numer, który zawierał złośliwsze jeszcze artykuły, niżeli 1wszy. Badano oraz niektórych w Paryżu Xięgarzy, od których dowiedziano się, iż przedawane przez siebie exemplarze mieli od Babeufa. Jeden z tych Xięgarzy Beaupré dodał, iż ma powody do sądenia, że autorem tego dziennika jest Adwokat Dufey. Babeuf i Dufey wyparli się wszystkiego, ale gdy przyszło do oka z Bouquot, zmieształ się Babeuf i przyznał. Dufey zaś obstaje ciągle, iż lubo rękopism jest iego, nie wiedział jednak o iego przeznaczeniu, ani iakim sposobem dostał się do rąk Babeufa i Bouquot. Wszyscy świadkowie, którzy byli słuchani, nie zostawiają żadney wątpliwości o związkach między

Du'ey, Babeufem i Bouquet. Do tey sprawy należy jeszcze 4ty Polski Pulownik Zerowicz, pod nazwiskiem Constanti, ponieważ parę artykułow do tego dziennika dostarczył. Sprawa ta zostanie zapewne jutro osadzoną, ponieważ wszystko jest dowiedzionem.

Podług doniesień z Grenoble d. 2 Czerwca sprawa Didier byłaby już dawno ukończoną, gdyby z codziennych wyznań nie okazywały się jeszcze zawsze nowe wyjaśnienia względem zaszłych pod Grenoble zdarzeń. D. 18 ma być stracony.

Hr. Diżon wystawia w Nerac swoim kosztem posąg brązowy Henryka IV.

Z Berlina d. 20 Czerwca.

D. 18 b. m. obchodzona tu była uroczystość rocznica zwycięstwa pod Belle Alliance.

Z Londynu d. 11 Czerwca.

W gospodzie Loyds przybity wczoraj został następujący list Angielskiego Generalnego konsula w Barcelonie, P. Tupper, pisany pod d. 29 Maja z Madrytu: "Korzystam z odejścia gońcem P. Vaughan, dla doniesienia W Panu, iż 3 okręty Hiszpańskie nadeszły z Oran do Kartageny, i dołączam W Panu następujący wyciąg z listu przez Kapitana tychże okrętów tu pisanego, który sam czytałem: "D. 16 Maja bryg Angielski, który zawinął do Oran, został przez Murzynow osadzony; Kapitan iego i lud wraz z Wicekonsulem Angielskim zostali jako jeńcy do Algieru zawiezionemi. D. 17 czyli 18 przybyły dwa okręty z Gibraltaru pod Oran, które takż los spotkał. Jedenaście Hiszpańskich okrętów posłyszawszy, iż taki sam los miał je spotkać, opuściły

natchmiast Oran, zostawiwszy w porcie wszystkie towary. Przybyłe do Kartageny 3 znajdowały się w liczbie tych 11tu, Kapitanowie ich donoszą, że im w Oran, oświadczone, iż takowe rozkazy nadeszły z Algieru. „Z powyższych doniesień zdaje się okazywać, iż Algierczykowie przeciw naszym okrętom krążą, i wszystkie powyższe szczegóły udzieliłem naszym konsulom nad brzegami, z ostrzeżeniem, aby aż do dalszych rozkazow nie wydawali pozwoleń okrętom wypływania na morze, chybaży Kapitani wzięli na siebie odpowiedzialność za wszystkie niebezpieczeństwa. „— Wszyscy politycy zastanawiają się nad niesłychanem tym postępowaniem korsarzy, które niezgadza się wcale z poważaniem naszej bandery, i sądzą, iż musiał do tego nadeść rozkaz z Stambulu. Widać zatem, iż z Barbarzyńcami nie z piorem, ale z mieczem w ręku należy się układać.

Xiężoie Karolinie Koburgskiej muszą powtórnie krwi upuścić; ma się lepiej, ale jeszcze z pokoiow nie wychodzi.

Z Kadyxu donoszą pod d. 17 Maja, iż nowy Gubernator wyspy Kuby, Jen. Fuegos, pojechał tam z wyraźnemi rozkazami zamknięcia wszystkich portow tey wyspy dla obcych okrętow. Domyślić się jednak można powodow, dla czego Angielskim okrętom zabraniają przystępu do tey wyspy.

Z Bostonu w Ameryce piszą, iż wiele prywatnych osób urządza wyprawę dla wsparcia niepodległych w Chili.

Gazeta w Charlestown wychodząca pod dniem 12. Maja donosi co następuję: "D. 30. Marca przybył Angielski wojenny

bryg Kapitana Henry do St. Martha z żądaniem od Hiszpanów wydania wszystkich Angielskich poddanych. Maytków z wszystkich okrętów wydano natychmiast, ale Kapitanów, Officerów i podróżnych zatrzymano; 11. ostatnich odważyło się d. 4. Kwietnia otworzyć sobie drogę do bryga, który stał w pobliżności; 9 przebiło się, ieden został zabity, a jeden nazad zwrócony. W St. Martha pozostało się jeszcze 12 Angielskich poddanych, z którymi bardzo się surowo obchodzą.

Nowy Wirtemberski poseł, P. Neufort, miał w Sobotę pierwszą audyencyą u Xcia Regenta, a pożegnał go Hr. Beroldingen.

Jedna z gazet tutejszych mówi, iż Lordowa Castlereagh stara się z niektórymi Damami upowszechnić tu zagraniczne tańce, iak n. p. kontradansy i walce Francuzkie, gdy tymczasem iey Małżonek wprowadził do Parlamentu bil względem cudzoziemców.

Wiele znakomitych Londyńskich kupców oszukanych znacznie zostało przez wexle z zmyślonemi ich podpisami. Summę zmyślanych tych wexlów podają 50,000 do 200,000 f. szt. Bank nawet przyjął ieden z tych wexlów na 14,000 f. szt. bez najmniejszego podeyrzenia. Jeden dobrze ubrany człowiek nazwiskiem Newmann, u którego znaleziono wiele papierów bankowych, które za takowe wziął wexle, a względem których nie mógł się wytłumaczyć, jest uwięziony; ale dotąd nie odkryto jeszcze śladu tego oszustostwa.

Hiszpański Jenerał-Kapitan w Chili przytrzymał tam wszelką własność Angielską.

Podług doniesień z Edynburga lud popelniał tam podczas obchodu imienia Krolowey

lowey wiele zdrożności.

Z Ameryki donoszą, iż Jen. Grimes zakłada pod Pensakola nad rzeką Eskamlią nową twierdzę, dla zabezpieczenia tey okolicy w przypadku wojny z Hiszpanią.

Ostatniego Czwartku przybył tu Posłaniec stanu Brown z listami z Frankfurtu.

D. 18. b. m. obchodzone było z wielkimi w całej Anglii uroczystościami pamiętne zwycięztwo pod Waterloo, które los tyłu krajów rozstrzygnęło, i od potomności z uwielbieniem będzie wspomianane.

Liczba woysk które z Portugalii do Brazylji posłane zostały, wynosi 10,000 ludzi.

W Kadyxie czynią wielkie przygotowania na przyjęcie przyszley Królowey Hiszpańskiej, która zamyślała w Marcu na Portugalskim okręcie z Rio Janeiro odplłynąć.

Józef Bonaparte w Ameryce mieszka teraz w Landstown nad brzegami Szupili, o 4 mile od Filadelfii, i nawayspaniałe tam swoje mieszkanie urządził. Zona iego ciągle mieszka jeszcze we Francyi. Marszałek Grouchy i Jen. Desnouettes mieszkają w Filadelfii.

Izba niższa trudniła się d. 7. wnioskiem P. Banks względem zakupienia dla narodu marmurowych Ateńskich jdział kunsztu, które należą do zbioru Lorda Elgin, i są do sprzedania za 35,000 f. szt. P. Banks popierał swój wniosek, iż rząd od dawna zakupywał podobne zbiory dla chwały narodu. Strona opozycyjna sprzeciwiała się potężnie iego wnioskowi; ale nakoniec na przelożenie, iesli rząd Angielski tego zbioru nie zakupi, tedy zakupi go inny rząd, utrzymał się iego wniosek większością 82 przeciw 30 głosów.

DODATEK

DO N^{RO} 52.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 30 CZERWCA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Włoch d. 30 Maja.

Arcy Xiężna Marya Beatryxa powróciła z Turynu do Medyolanu.

Dwóch Xięży przywieziono z Macerata do Rzymu; ponieważ rozszerzali niebezpiecznie pisma, a mianowicie zmyślony list S. Pawła z komentarzem, który zawiera w sobie gorszące nauki, i prawnosć władzy Papieżkiej w rzeczach świętych pod wątpliwosć poddać

Rocznica powrotu Oycy S. obchodzą na tylko byż ma 40to dniowem nabożeństwem po wszystkich kościołach państwa kościelnego bez żadnych innych okazałości. Wiele uwięzionych osob za zgorzelenia lub polityczne mniemanie zostaną uwolnione. Oyciec S. rzekł z tego powodu. " Nie chcemy ludziom czynić życia obrzydłem, które jako dobrodzieystwo od Boga odebrali, ale będziemy wzywać DuCha S. aby ich serca zmiękły. "

Królowa Hiszpańska w Rzymie choruje na melancholię, a była Królowa Kstruyi jest ustawicznie słaba.

Król Sardyński mieszkać będzie przez częsć tego lata w Chambery, i kazał za granicznych posłów wzwąć, aby się tam

przenieśli.

Dotychczasowy poseł Francuzki przy stolicy S. Biskup St. Malo, Courtois Fresini, jest odwołany, a mieysce jego zastąpi przybyły tam Hr. Blacas. (upada zatem pogłoska iakoby miał byż pierwszym Ministrem w Paryżu)

Będący w Rzymie z nadzwyczajnemi zleceniami Minister Austryacki, Hr. Mier, odjechał napowrot do Wiednia.

Oyciec S. rozkazał w ciągu tego lata wiele robot dla ąpięknienia Rzymu przedsięwziąć, i wyznaczył na to 600,000 dukatów. Roboty te zatrudnią tysiące ludzi i dadzą im pożywienie, którego dotąd w iałmużnach szukać musiały. Roboty te za przeszlego ieszcze rządu były częste, ale dla niedostatku pieniędzy ustać musiały.

Z Neapolu d. 14 Maja.

Mocno u nas handel cierpi z powodu upadlego kredytu i niedostatku pieniędzy. Oliwa i żyto doszły do naywyższej ceny. Pierwszy tak był wielki wywoz, iż zaledwo nam na własną potrzebę wystarczy, a drugie nie urodziło się; dowoz iednak z Czarnego morza i Anglii oddalił obawę

głodu Rząd przedsięwziął najsukuteczniejsze środki, i nawet sam znaczne poczynił ofiary, dla zapobieżenia temu nieszczęściu.

Z Stambułu d. 10 Maja.

Nic nie wyrównywa pośpiechowi, z jakim tego roku uzbraiano w tutejszym porcie wyprawę morską. Pod Beszuktosz, letniem mieszkaniem, dokąd się W. Sułtan z całym dworem d. 6 b. m. udał, stojąca flota pod rozkazami W. Admirala Chosren Mehmeta Baszy, popłynęła wczoraj na Archipelag. Zdać się, iż ona chce dogonić wyszłą niedawno pod dowództwem Reala Beja część floty. Biegają tu rozmaite wieści o właściwem przeznaczeniu tej wyprawy, i wielu sądzi, iż przeznaczoną jest do przymuszenia Deja Algierskiego do słuchania rozkazów W. Sułtana, na które od niejakiego czasu wcale nie zważa. Podług ostatnich doniesień z Kairu pod d. 30 Stycznia Wielkorządcą Egiptu, Mehemed Ali Basza, zgromadza nadzwyczaj wiele woyska w okolicy między Damanhut i Rosetą, nad którem jego syn Isum Basza ma dowództwo. Względem celu zgromadzenia tego woyska

zachodzą rozmaite domysły. Były Francuzki konsul Drovetti przedsięwziął podróż do wyższego Egiptu, a konsul tegoż narodu w Bassora P. Vigoureux przejechał przez Damiettę do tegoż miejsca.

Z Drezna d. 17. Czerwca.

N. Król dla słabości nie mógł znajdować się na processyi Bożego Ciała, i sam jeden pozostał w Pilnie. Reszta familii znawdowała się na tem nabożeństwie. J. K. Mość już do zdrowia przyszedł.

Nakoniec były Francuzki poseł Fouché, który tu dotąd odosobniono żył, wyjeżdża stąd d. 1. Lipca do Pragi.

D. 13. b. m. leciał przez dwie godziny nad naszym miastem grubemi chmurami niezliczonych owad, zwany przez Naturalistów *Libella migrans*. Kształtu jest blisko 3 cale długi, farby szarej i żółtej ma głowę wielką 4 przezroczyste skrzydła, 6 nog. Leciał od północy wschodu na południowy zachód. Wiele ludzi zebrało się na publiczne miejsca i wzięto ten owad za szarancę; ale gdy mu się przypatrzyli od Naturalistów dowiedziano, że to jest nieszkodliwy, krotko żyjący z deszczu i błyskawicy pochodzący owad, uspokoiło się. Dotąd niewiadomo jednak gdzie się obrócił. Grady poczynity w okolicach między Dreznem i Meisen z wiosny wielkie szkody a osobliwie w winnicach. Cena zborza znacznie się z tego powodu podniosła.

DONIESIENIA.

Dnia 7. Lipca r. h. w mieście powiatowym Olkuszu Depart. Krakowskim, w domu pod Nr. 72. w zamieszkanu Burmistrza miejscowego, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytacją w dwóchletnią posessją prowentów folwarku Stowiki zwanego, od zachodu z miastem Olkusz graniczącego, i tylko o ćwierć mili od tegoż miasta oddalonego, ze wszystkimi gruntami, zabudowaniem, i cokolwiek do tegoż folwarku należy i należeć powinno — życząc sobie nabycia takowej posessyi opatrzą się w Vadium w kwocie Złopol. 200 — tudzież dworek z ogrodami i całym zabudowaniem w mieście Olkuszu pod Nr. 72. położony, podobnie przez publiczną licytacją wypuszczony zostanie w prowent na rok jeden — Vadium tego przedmiotu przed licytacją złożyć się winne, w ilości Złopol. 80 ustanowia się. — O czem podpisany Komornik Szanowną Publiczność uwiadomiał, w miejsce ogłoszonej sprzedaży oznaczonym terminie zaprasza. — Każdy zaś z licytantów o cenie szacunkowej i warunkach licytacji, u podpisanego Komornika w Krakowie przy ulicy Grodzkiej w domu pod Nrem 37. mieszkającego, a szczególnie w dniu licytacji i poprzedzającym, w miejscu aktu dowiedzieć się może. — Dan w Krakowie dnia 14. Czerwca 1816. r.

Stefan Mochnacki, Kom. T. H. D. K. i R.

Senat Rządzczy Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, Uwiadomienia, iż w dniu 15tym Lipca r. b. o godzinie 9tej z rana w Starym Ratuszu odbywać się będzie licytacya publiczna trzechleciniey Dzierżawy poboru konsumpcyjnego, Suchej Taxy, Rogatkowego i Mostowego na nowey Wiśle między Krakowem i Podgorzem. — Wypuszczenie nastąpi pojedynczo lub łącznie wszystkich poborów — chęć przeto zadzierżawienia mający w dniu i w miejscu iak wyżej wspomniono opatrzeni w Vadium, stawić się zechcą, gdzie oraz o warunkach licytacyi uwiadomionemi zostaną. w Krakowie dnia 19. Czerwca 1816. roku.

Wodzicki, Prezes S.

Mieroszewski, Sek. Gen. Senatu.

Wolff. B. S. D.

Podpisany Kurator masy/ po ś.p. Gabryelu Grzębskim pozostałej, za wakuującą pznanej, maiać sobie przez Wysoki Trybunał Cywilny pierwszy Instancyi Departamentu Krakowskiego przy rezolucyi pod 6. Czerwca 816 r. do L. 1472. wyszłej, załączony Edykt Sądu Szlacheckiego Tarnowskiego, w dopełnieniu rzeczoney rezolucyi takowj do publiczney wiadomości podać, w treści następuiącey:

Z strony Cesarsko Krolewskich Sądów Szlacheckich Tarnowskich, niniejszym edyktem do powszechney podaie się wiadomości, iż przedarz przez publiczną licytacyą należacę do masy ś.p. Gabryela Grzębskiego Sądownie na 11009. Zł. Ryn. 30. kr. w w Roku 1813. otaxowaney połowy będących w Cyrkule Myślenickim Dobr Korbielow w następnosc wezwania przez Trybunał Krakowski pod dniem 13. Lutego 815. i 9. Lutego r. b. do tuteyszego C. K. Sądu Szlacheckiego uczynionego dozwołoną została. Ze zaś do tcy przedarzy trzy termina, a mianowicie pierwszy na dzień 25. Czerwca, drugi na dzień 25. Lipca, trzeci zaś i ostatni na dzień 27. Sierpnia, r. b. wyznaczone zostały, tedy wszyscy chęć kupienia mający do przybycia na powyższe dnie o godzinie trzeciej po południowey do domu Dykasteryalnego C. K. Sądów Szlacheckich Tarnowskich na tę publiczną licytacyą, gdzie tymże przez delegowaną Kommissyą przeyrzenie Inwentarza i aktu oszacowania po wyżej rzeczoney realności pozwolonem będzie wzywaia się. Warunki kupna są następujące imo. Chęć kupienia mający obowiązany iest Summę 3000. Zł. Ryn. W. W. iako Vadium poprzedniczo złożyć, które Vadium na przypadek nie dopełnienia warunków tcy przedarzy utracą, i czoszem na tenczas nowa licytacya przedsięwzięta by bydz musiała. Zamiast Vadium będą także takie Dokumenta przyjęte, które Sądownie przyznają pretensyą do masy Gabryela Grzębskiego w ilości Summę 3000. Zł. Ryn. przewyższaiącey udowodnią, zdo Nabywca złoży do depozytu Sądowego ofiarowaną ilość nabycia w 30. dniach od dnia przedsięwziętey licytacyi rachuiąc nie zawodnie, a to pod utratą złożonego Vadium i wszelkich z tego Sądowego licytacyi uzyskanych praw, tudzież własną za wszelkie szkody iakieby dla masy z niedopełnienia - tego obowiązku wynikły odpowiedzialnością Ze zaś — 3tio. Massa do żadney ewikcyi nie obowiązuię się, przeto wszelkie pretensye z powodu deteryoracyi powyższey realności iakaby od czasu nastąpioney detaxacyi okazać się miała, przeciw tym i dynie zaniezione bydz będą mogły, którzy rzeczoną realność pod swym bezpośrednim dozorem i Administracyą utrzymywali. 4to. Nabywca natenczas dopiero do posiadania nabytey schedy przypuszczonym zostanie, i intabulacyą swych praw uzyska, gdy się kwitem Sądowym z złożonego w zupełności pretium wywiedzie. Wreszcie 5to. Gdy własność drugiey połowy Dobr Korbielowa do J. Krolewiczewskiej Mości Xięcia Sasko-Cieszyńskiego należy, i podział całej Wsi dotąd nie nastąpił, przeto iuż sam nabywca o taki podział w stosunku do przepisów Okolnika z dnia 30. Grudnia 814. do Liczby 43630. zapadłego potrzebne przedsięwzięcie kroki. Przytym wyznaczył C. K. tuteyszy Sąd Szlachecki Wierzycielom masy za granicą mieszkaiącym iako to: Medyld ie z Grębskich Smolski, Joannie z Grębskich Mieroszewski, i następcom nieznaiomym iuż poprzedniczo zmarłych Andrzeia i Jozefa Grębskich któreh pretensye intabulowane są, nareszcie Agnieszce z Grębskich Osmulski lub jeżeliby ta przy życiu iuż więcey nie była iey następcom Kuratora w osobie tuteyszego Sądowego Adwokata Pana Smolarza, któremu P. Adwokat Kowalski sub-

stytuła się, i polecił temuż aby przy tey przedsiębierzą być mającey licytacyi prawa nieprzygotowanych podług przepisow utrzymywał i bronił.

W Krakowie dnia 17. Czerwca 1816 roku,
Kozłowski Patron P. J. C. P. J. D. K.

Kaetan Michałowski.
Weber de Ehrenzweig.
Z Rady Ces. Krol. Sadu Szlacheckiego
w Tarnowie dnia 18 Kwietnia 1816.
Lisikiewicz.

Obwieszczenie, którym się uwiadomia Publiczność; iż Dobra Lscin z przyległościami tak pod zgm Października 1811. roku tranzakcyą urzędownie sporządzoną i w Aktach Departamentowych pod 11 Października 1811. roku zachypotekowana, przez W. Olechowskiego Dziedzica w drodze eksekucyi W. Sukcessorom Juliana Łepickiego do wytrzymania Summy kapitałney 30000. Zł. pol. z prowizyami i kosztami prawnemi winney oddane; a tym samym do zupełnego uiszczenia się ich własne, z powodu zmniejszonych w tychże Dobrach intrat, przez upadek inwentarzy gruntowych, dla byłych krajowych wojen i pańszczyzny, celem ustanowienia tym sposobem ceny aż do wytrzymania służyc mającey, dnia 3 Lipca r. b. od godziny 3ciey popołudniowey, na żądanie JW. Wolskiego opiekuna Sukcessorów wzmiankowanych, podług nowo wprowadzoney intraty, wroczną dzierżawę, pod warunkami tranzakcyą wyżej zdady wytkniętą a w rękach komornika podpisanego będącą ustanowionemi — Niemniej dnia 6 Lipca r. b. od godziny 1. popołudniowey Dobra Oystawice, na żądanie Wey Wohlmanowey wroczną także possessyą, sposobem wyższym wypuszczane, zaś na plebanii w Krzcięcach dnia 28. Lipca r. b. 1816. Roku od godziny 3ciey popołudniowey, zegarek szczerzłoty — Jęczmienia korcy 12. pszenicy korcy 3. wszystko na gronce w Powiecie Jędrzejowskim sprzedawane będzie. Każdy przeto chęć licytowania mający co do ich 400. zł. a co do drugich procentów w 250. zł. na Vadium zaopatrzyć się, i w terminach omych dopilnować się winien.

Datum w Jędrzyjowie Dnia 20. Czerwca 1816.

T. Rzechowski Komornik.
Pow. Jędr. i Miech.

Niż, podpisany do publiczney podaie wiadomości, iż w skutek Rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Dep. Krak. pod d. 13 Marca r. b. 1816 do L. 331 zapadłey, Kamienica zdawna Hetmańska zwana, później zaś Pawła Schöna Krydaryusza dziedziczna, w Rynku Miasta Krakowa pod Nr. 237 stojąca, przechod w ulicę Bracką mająca, Aktem urzędowym Detakacyi w dniu 13 Września r. z. 1815, skutecznym od biegłych w szłuce złp. 26,013 gr. 20 oszacowana, przez Licytacyą publiczną w Kancelaryi podpisanego przy ulicy Floryańskiej na pierwszym piętze pod Nr. 536 d. 1 Lipca r. b. 1816 o godzinie 9 z rana, zaczynając od summy szacunkowey powyżey ustanowioney, ostatecznie i stanowczo sprzedawana będzie. Wszyscy zatem chęć nabycia mający, opatrzywszy się w wadium 10tey części powyższego szacunku wyrownywające, czyli kwotę złp. 2604 gr. 11 w monecie srebrney Courant, w dniu miesiącu i miejscu oznaczonych stawić się zechcą. Warunki sprzedarzy kamienicy rzeczoney każdego czasu w Kancelaryi podpisanego przejrzyć można. — Dan w Krakowie d. 18 Maja 1816.

Antoni Szadwicz, N. p. D. K.

Wies Lusina ośmiłę od Krakowa dawniey w Rejonie Podgorskim a teraz w Cyrkule Myslenickim leżąca, znaczną pańszczyzną, znaczne i obfite łąki, grunta dobre, lasy pomierne, stawy młyny i inne dogodności mająca jest do sprzedania, Ktoby sobie, życzył takowey nabyć raczy się udać do Ur. Franciszka Urbańskiego w Krakowie przy ulicy Sienney pod Liczbą 53 mieszkającego.

Kollegium Xięży Piarow w Krakowie donosi Publiczności, że genach murowany pod Nrem 476 obok kościoła stojący, w którym znajdują się mieszkania na dole i piętze, plwnice i zsyпка na zboże, jest do zaarędowania. Zyczący sobie arędy raczą się zgłosić do powyższego Kollegium.

